

I ara què? És l'hora del govern de coalició

Tomás Fernández

Recentment obtinguts els resultats provisionals de les eleccions municipals i autonòmiques celebrades ahir @24M, la realitat ve a confirmar el que la majoria d'enquestes i els pronòstics dels politòlegs venien posant de manifest al llarg dels mesos anteriors. Efectivament, el panorama polític municipal i autonòmic nacional se'ns presenta multicolor, en haver obtingut representació institucional formacions polítiques emergents, que han sabut connectar amb la desil·lusió i les aspiracions d'una bona part de l'electorat, confirmant-se així la desafecció cap als grans partits hegemònics, els quals han estat governant els últims anys en molts casos amb àmplies majories absolutes, però que no obstant això han perdut pes polític en gairebé totes les circumscripcions a favor de les noves forces representatives.

No obstant això, l'escenari que els electors han dibuixat té aspectes molt positius per a seguir consolidant la democràcia al nostre país. Així, la fragmentació del mapa electoral ha de conduir a un acostament de les formacions polítiques amb possibilitats de formar govern i, per tant, a la necessitat de formalitzar pactes o compromisos que permetin la constitució de governs estables. Aquesta necessitat del pacte, que no és nova, se'ns presenta ara com una oportunitat per a ampliar l'espectre de les sensibilitats en la presa de decisions col·lectives i recuperar la il·lusió i la confiança de l'electorat.

En efecte, veure als polítics negociar, no ja els càrrecs que cadascú vagi a ocupar a l'eventual govern institucional, sinó treballant fins a arribar a consensos que concretin l'acció de govern, determinant quines són les necessitats inajornables i quines són les accions a executar en els propers anys, és la millor contribució que pot fer-se des de la Política perquè els ciutadans i ciutadanes tornem a tenir plena confiança en el sistema electoral, i recuperem l'interès per la pròpia política, les institucions, i la governabilitat de les nostres comunitats.

Per això són tan necessaris els compromisos en aquests moments. Cal dir que si bé en campanya electoral alguns partits han anat fent picades d'ullet

més o menys vetllats cap a la formació d'aliances amb altres sensibilitats polítiques, és ara quan s'obre el temps dels pactes que condueixin a l'acostament i la cerca de l'enteniment. No cal oblidar que les eleccions són només el mitjà per aconseguir la finalitat de tot el sistema electoral, com és el govern i administració de les nostres institucions de govern.

Ja no valen les receptes de pactar exclusivament en clau partidista, repartint-se aquesta o aquella tinença d'alcaldia, o la regidoria d'hisenda i la d'urbanisme. Ara és un moment clau per a passar pàgina i enfocar les negociacions dels pactes de forma àmplia, obrint el ventall dels possibles aliats amb els quals compartir les responsabilitats del govern de la ciutat, aconseguint acords programàtics de llarg recorregut, que compreguin tot el mandat municipal.

Per això, no deuriem escatimar-se esforços per a aconseguir acords de programes de govern conjunts per als propers quatre anys, elaborant com resultat un **Pla de Mandat** que reculli les grans línies estratègiques i els objectius clau que es pretenen aconseguir per tots els partits que formin part de la coalició. Així mateix, l'engegada de l'acció del govern municipal deuria comptar amb la cooperació de l'electorat en el seu conjunt, com també dels propis empleats públics, la qual cosa exigeix que el govern actuï com a referent impulsor d'hàbits de conducta democràtics, basats en la participació directa, mitjançant la creació d'estructures organitzatives que permetin generar debats i aconseguir acords de consens.

Aquesta és l'essència de la democràcia: la negociació i el pacte, com més amplis millor. El contrari és despotisme, és a dir, governar sense comptar amb l'opinió de la gent.

—

Una vegada establertes quins són les prioritats de l'acció de govern, el següent pas és **organitzar el Govern Municipal** i repartir les responsabilitats. Cal descendir del nivell estratègic al nivell operatiu. Aleshores es tracta de millorar l'organització i la gestió municipals, alineant els recursos disponibles a les finalitats dels nostres objectius establerts en el pla de mandat. I per a això no valen ja fórmules a l'ús, sinó que devem innovar, arbitrànt formes inclusives, idear una brúixola que permeti a tots els gestors polítics que conformen el govern local sentir-se còmodes en el nou organigrama i amb les seves respectives comeses i responsabilitats.

Referent a això, fa ja algun temps que Albert Calderó, sotsdirector d'Estratègia Local SA va idear diversos models organitzatius en funció del

nivell de població i del grau de descentralització i concentració dels serveis. El seu treball, publicat en la revista CORAL nº 2 en el mes de setembre de 2008, titulat "*Com organitzar l'Ajuntament de la microciudad*" pot consultar-se [aquí](#). En ell es destaca la importància que té dimensionar adequadament l'estaff municipal, tant polític com a professional, per a obtenir-hi resultats avançats en termes d'eficàcia i eficiència, de manera que la línia de comandament faciliti la polivalència i l'adaptabilitat.

—

Finalment, quan ja tinguem definits el nostre pla de mandat, i hàgim implantat el nostre model organitzatiu i institucional a través de l'organigrama i el cartipàs, serà quan el govern municipal estigui en condicions d'escometre una **reorganització meditada de l'estructura burocràtica administrativa**, tot posant-hi en pràctica el model de gestió que millor s'ajusti a les seves necessitats.

Més endavant m'endinsaré en aquest assumpte, que no és menor, i que ens ha de permetre alinear els recursos humans i econòmics amb els objectius polítics.

Maig de 2015